

ת"פ (ירושלים) 39259-08-20 - מדינת ישראל נ' יצחק אלחנן אוחנה

ת"פ (ירושלים) 39259-08-20 - מדינת ישראל נ' יצחק אלחנן אוחנהשלום ירושלים

ת"פ (ירושלים) 39259-08-20

מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים - פלילי

נגד

יצחק אלחנן אוחנה

בית משפט השלום בירושלים

[10.09.2024]

כבוד השופטת בכירה שרון לארי-בבלי

ע"י ב"כ עוה"ד דוד הלוי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בשתי עבירות של נסיון למעשה מגונה בקטינה שלא מלאו לה 14 בהתאם לס' 348(א) בנסיבות 345(א)(3) ובצירוף ס' 25 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין), הכל כמפורט בכתב האישום.

2. ביום 11.9.22 הורשע הנאשם, כאמור. הנאשם נשלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר. לאחר בקשות ודחיות שונות, ביום 27.5.24 הוגש תסקיר אחרון, כפי שיפורט להלן. במקביל, נשלח הנאשם לקבלת הערכת מסוכנות מהמרכז להערכת מסוכנות מינית.

3. ביום 23.6.24 טענו הצדדים לעונש. בתום הדיון נשלח הנאשם לבקשת בא כוחו אל הממונה על עבודות שירות על מנת לבחון את התאמתו לריצוי מאסר בדרך זו, תוך שנכתב שאין בכך משום הבעת עמדה שזה אכן העונש שיוטל בסופו של הליך.

4. ביום 29.8.24 הוגשה חוו"ד הממונה על עבודות שירות, בה נקבע כי הנאשם כשיר לרצות מאסר בדרך של עבודות שירות.

תסקיר שירות המבחן והערכת מסוכנות

5. בתסקירי שירות המבחן נסקרו נסיבותיו האישיות של הנאשם. לאחר שנתקבלה הערכת המסוכנות בעניינו, אליה אתייחס להלן, הוגש תסקיר סופי ממנו עולה שנוכח אי לקיחת האחריות מצידו של הנאשם, חוסר תובנה ומודעות למעשיו והתנהלותו, ממליץ שירות המבחן על הטלת ענישה מוחשית וכן ענישה מותנית ופיצוי לנפגעות.

6. המרכז להערכת מסוכנות נפגש עם הנאשם, ובדו"ח ארוך ומפורט פרט את מסקנותיו לפיהן רמת מסוכנותו של הנאשם בינונית.

טיעונים לעונש

טיעוני המאשימה לעונש:

7. ב"כ המאשימה עמד בהרחבה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, לרבות פגיעה בכבודן, רצון החופשי ושלמות גופן ונפשן של המתלוננות. זאת ביתר שאת נוכח גילן הצעיר מאד (9). פוטנציאל הנזק הטמון במעשיו של המתלונן לא התממש אך בשל תושייתן של הקטינות. ב"כ המאשימה הגיש אסופת פסיקה, ובקש שבית המשפט יקבע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מן האישומים. לענין מדיניות הענישה, טען ב"כ המאשימה כי לגבי האישום הראשון יש לקבוע מתחם הנע בין שישה חודשי מאסר ועד שנת מאסר בפועל. ביחס לאישום השני טען שהמתחם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 10 חודשים. בענינו של הנאשם בקש ב"כ המאשימה מביהמ"ש למקם אותו בחלקו העליון של השליש התחתון של המתחם ולהטיל עליו 11 חודשי מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי משמעותי למתלוננות. טיעוני ההגנה לעונש:

8. ב"כ הנאשם ביקש לראות בשני האישומים ארוע עברייני אחד, ולקבוע מתחם ענישה אחד לשניהם.

הוגשו אישורים על שירותו הצבאי של הנאשם.

לדברי ב"כ הנאשם, יש לאבחן בין פסקי הדין אליהם הפנה ב"כ המאשימה לבין המקרה שלפנינו, ולקבוע מתחם ענישה הנע בין שלושה או ארבעה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר. בענינו של הנאשם בקש למקם את הנאשם בתחתית המתחם וזאת בשים לב לגילו ולעובדה שהוא נעדר עבר פלילי. ביום 10.9.24, לאחר קבלת חוות דעתו של הממונה על עבודות שירות, בקש הסניגור להשלים את טיעונו וציין שלאור התאמתו של הנאשם לריצוי מאסר בדרך זו - יש להטיל עליו עונש של מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות. עוד הדגיש את חלוף הזמן.

דין והכרעה

מדיניות הענישה הנהוגה

9. תיקון 113 מתווה מנגנון תלת שלבי במלאכת גזירת דינו של נאשם. בשלב הראשון, וכמצוות סעיף 40ג לחוק העונשין, התשל"ז-1977, יש לקבוע האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע עברייני אחד או שמא יש לראות בכל אחד מן האישומים אירוע נפרד בעל מתחם ענישה נפרד.
10. במקרה דנן מצאתי לאמץ את עמדת המאשימה, ולקבוע שהעבירות בהן הורשע הנאשם אינן מהוות אירוע עברייני אחד, ויש לקבוע מתחם נפרד לגבי כל אחד מן המעשים. (על מבחן "הקשר ההדוק" ומבחני העזר הפסיקטיים ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.10.2014)). המדובר בשתי קטינות שונות, שתי זירות שונות, ולמעט סמיכות הזמנים וזהות העושה - אין בין הארועים ולא כלום.
11. השלב השני הינו קביעת מתחם הענישה. בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
12. עסקינן בעבירה של נסיון למעשה מגונה בשתי קטינות שטרם מלאו להן 14, בנסיבות סעיף 345 (א) (3) לחוק העונשין, כאשר סעיף 355 לחוק העונשין קובע ענישת מינימום של רבע מהעונש המקסימאלי שנקבע לעבירה האמורה, שהינה 7 שנות מאסר. אציין כבר עתה שב"כ המאשימה לא טען לעונש זה ואף לא לעונש המתקרב לכך.
13. לצד הענישה שקבע המחוקק יש להתחשב במדיניות הענישה הנהוגה בפסיקה. עיון בפסיקה מלמד כי מתחם הענישה בגין מעשים מגונים רחב. הפערים בין העונשים נובעים מהשוני בין כל מקרה למקרה והקושי להקיש ביניהם גזירה שווה.
14. המאשימה טענה למתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר לבין 12 חודשים לגבי האישום הראשון, ומתחם הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 10 חודשים לגבי האישום השני. מנגד טען ב"כ הנאשם למתחם הנע בין 3-4 חודשי מאסר ועד 10 חודשים על שני האירועים כמקשה אחת.
15. רק על מנת לסבר את האוזן לעניין הענישה הראויה במקרה דנא, אני מפנה לע"פ 2085/16 שמואל אזולאי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] שם נדונו מתחמי הענישה בעבירה של מעשה מגונה בנסיבות ס' 345(א)(3) לחוק העונשין, ונקבע שהמתחם מתחיל 33 חודשי מאסר.
16. מתחם הענישה המנחה במקרה זה יעשה על-ידי איזון בין העונש הקבוע בסעיף 348 (ג) שהינו 3 שנות מאסר, לבין העונש הקבוע בסעיף 348 (א) בנסיבות 345 (א) (3) לחוק העונשין שהינו 7 שנות מאסר.
- (1) ע"פ 071724/04 מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז מרכז-פלילי נ' בלאי [פורסם בנבו]- הנאשם הורשע בעבירה אחת לפי סעיף 348 (ג), בית משפט המחוזי החמיר בענישה שגזר בית משפט קמא וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי (זאת לאחר שהנאשם שהה שנה וחצי במעצר בית).
- (2) עפ (י-ם) 30179/07 מדינת ישראל נ' כאפח טוויל [פורסם בנבו]- בית משפט המחוזי החמיר בעונשו של נאשם שהורשע, על פי הודעתו בעבירה לפי סעיף 348 (ג), כאשר זה חשף את איבר מינו בפני המתלוננת שהייתה קטינה, אונן לפניה והגיע לפורקן מיני על בגדיה. במסגרת פסק הדין גזר בית המשפט על הנאשם שנת מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

- (3) עפ (נצ') 1397/05 ח'טיב איאד טאהא נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]- נאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע מעשה מגונה לפי סעיף 348 (ג), בית המשפט קמא גזר על הנאשם שנת מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת. ערעור הנאשם לעניין חומרת העונש נדחה, כאשר בית המשפט המחוזי הדגיש, כי לאור העובדה שהנאשם אינו מפנים את חומרת מעשיו ומטיל את האחריות להם על קורבנו, אין כל מקום בהקלה בעונשו, עונש שהוא סביר והולם את חומרת מעשיו.
- ויודגש - שהמקרה שלפניי חמור יותר נוכח העובדה שמדובר בשני אירועים נפרדים ובשתי קטינות שטרם מלאו להן 14.17. לא מצאתי שמתחם הענישה שונה לגבי כל אחד מן האישומים בהם הורשע הנאשם.
18. כיעור מעשיו של הנאשם כפי שתוארו בהרחבה בהכרעת הדין, מצדיקים קביעת מתחם ענישה הולם וגבוה, שישמש גם להרתעת הרבים ולשידור מסר של הגנה על קורבנות פוטנציאליים אחרים מפני ניצול ציני ופושע של עבריינים כפי שתואר כאן.
19. אני קובעת שהעונש ההולם לכל אחת מן העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין שישה חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ל - 30 חודשי מאסר. העונש המתאים
20. עיננו הרואות איפוא, כי חרף ענישת מינימום הקבועה בחוק, ניתן למצוא פסיקה לקולא או לחומרא, וכמעט שלא ניתן למצוא מקרים דומים בנסיבות דומות. לפיכך על בית המשפט לשקול כל עניין לגופו ולנסיבותיו. נסיבות הקשורות בביצוע העבירות
21. מעשיו של הנאשם חמורים. בחסות האלכוהול - כך לשיטתו (ר' הערכת המסוכנות) ניסה הנאשם לבצע מעשים מגונים בשתי קטינות שטרם מלאו להן 14. הנאשם ניצל את גילן הצעיר ואת תמימותן על מנת לנסות ולבצע את זממו. הערך החברתי שנפגע
22. במקרה דנא, נפגעו הערכים החברתיים של תחושת הביטחון, זכות האוטונומיה של אדם על נפשו ועל גופו ופגיעה בשלמות הגוף והנפש. חריגה מן המתחם
23. כידוע, רשאי ביהמ"ש לחרוג מרף הענישה משיקולי שיקום. במקרה שלפניי שלל הנאשם צורך בהליך טיפולי ועל כן לא ניתן לזקוף שיקום לזכותו ואין מקום לחרוג ממתחם הענישה. שיקולים בתוך המתחם
24. שקלתי את העובדה שזוהי עבירה ראשונה של הנאשם. הגם שב"כ המאשימה טען שלא ניתן לקבוע שעברו נקי מאחר שבילה את מרבית שנותיו הבגירות בסין, אני סבורה שיש לאפשר לנאשם להינות מן הספק, ומשלא הוכח שהסתבך בפלילים בסין יש לראות בו כנעדר עבר פלילי.
25. שקלתי את חלוף הזמן, אולם כפי שגם ציין ב"כ הנאשם - הימשכות ההליכים נבעה מן הניהול ומריבוי הדיונים בתיק.
26. שקלתי את העובדה שבסופו של יום ובשל האסרטיביות שהפגינו הקטינות, לא נגרם להן נזק חמור. עם זאת אינני מקלה ראש בפוטנציאל הנזק שיכול היה להגרם ובזעזוע שחוו מן המקרה כפי שהוצג בפניי בהליך ההוכחות. סיכום
27. עבירה של נסיון לבצע מעשה מגונה באדם לפי סעיף 348 (א) בנסיבות סעיף 345 (א) (3) לחוק העונשין הנה עבירה קשה וחמורה. היא כורכת עמה ניצול כוחני ובוטה של חולשתו של הזולת, תוך פגיעה בכבודו. למעשיו של הנאשם נלווה דופי מוסרי בולט והם פגעו בזכותן של הקטינות על גופן.
28. מצאתי שבמקרה זה - בו בוצעו שני נסיונות לבצע מעשים מגונים בקטינות - העונש המתאים מחייב השמתו של הנאשם מאחורי סורג ובריח תוך הרחקתו מן החברה. הגם שמתחם הענישה שקבעתי מחייב הטלה מצטברת של שנים עשר חודשי מאסר כרף תחתון הרי שכבר נקבע בפסיקה שכאשר מדובר בריבוי עבירות ניתן לחפוף את העונש המצטבר.
29. משכך ובהתחשב בכל השיקולים שפורטו לעיל, לאור מהות העבירה ונסיבותיה, בהתחשב בפסיקה שהובאה לעיל, ובשים לב לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולעובדה שזו לו הסתבכות ראשונה בפלילים, ובפרט נוכח המחמים שנקבעו על ידי - אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:
- א. 10 חודשי מאסר. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי ביום 3.11.24 בשעה 8:00 בבית מעצר ניצן.
- ב. 10 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי שלא יבצע עבירת מין מכל סוג שהוא. התנאי יחל מיום שחרורו מן הכלא.

ג. פיצוי בסך 3,500 ₪ לכל אחת מן המתלוננות. הפיצוי ישולם בתוך 90 ימים מהיום. המאשימה תמסור במזכירות את פרטי הוריהן לצורך העברת הפיצוי. ככל שקיים פקדון בתיק - יקוזז הפיצוי מן הפקדון. על הנאשם לשלם את הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

1. בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".
2. מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *****.
3. במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
מזכירות תשלח את גזר הדין לשירות המבחן ולשב"ס.
זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.
ניתן היום, ז' אלול תשפ"ד, 10 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.